

[A. C. Normann.]

en karakter, der til en vis grad kan ligne den karakter, pensionskasserne har.

Det viser sig jo, at udbyttet i de noterede selskaber, som ganske vist ikke er så overvældende stort i antal — men de sidder med en meget betydelig kapitalmasse, med den væsentlige kapitalmasse sammenlagt —, for året 1950—51 er steget med 1. promille, hvilket i virkeligheden er det samme som ingenting, især når det erindres, at der i samme periode har kunnet føles en større pengeligelighed og bedre lånemuligheder. Til trods herfor har de opsparede midler været brugt til konsolidering, til genopbygning, til rationalisering og til velfærdsforanstaltninger. Jeg husker, at i fjor, da vi drøftede loven, var det udbetalte udbytte på det tidspunkt ikke steget så meget, som konsolideringen var steget, til trods for at der dengang var hengået tre år, siden man havde trukket tænderne ud på udbyttebegrænsningsloven og i virkeligheden havde muliggjort, at aktieselskaberne for de flestes vedkommende fik meget, meget friere hænder, end de havde haft før, til at udbetale de udbytter, der passede dem. Det viser, hvor livsfjern den agitation har været, der taler om aktionærerene som rovgridske parasitter, der kun lurer på at få nogle vældige udbytter trukket ud af selskaberne. Det ville i en periode, da konkurrencen skærpes, være det rene harakiri, i hvert fald for mange af selskaberne, hvis aktieselskaberne virkelig førte en sådan politik, men man ser også, at de samlede reserver siden 1947, det sidste år, før lettelserne gennemførtes, altså netop i en periode, da aktieselskaberne har haft så nogenlunde frihed, er steget med 33 pct. Derfor bør vi også give aktieselskaberne en fair behandling.

Jeg tror, at det sidste gang blev erkendt fra så godt som alle sider her i salen, at der ikke fra aktieselskaberens side havde fundet noget misbrug sted som følge af lempelserne, at der i virkeligheden havde været udvist en betydelig grad af tilbageholdenhed. Det er også naturligt, når man ser på, i hvilken situation de selskaber står, der i øjeblikket vil vinde med i konkurrencen, både den indenlandske og konkurrencen på verdensmarkedet.

Aktieselskabsformen skaber kapitaldannelse efter et demokratisk princip, nemlig solidaritetens princip, og gør det muligt for

os, selvom vort erhvervslivs enklave økonomisk set er temmelig lille, at løfte betydelige opgaver, som vi ellers måtte lade ligge. Dertil kommer en anden ting, som det er værd at gøre opmærksom på, at den voldsomme stigning i skatterne, den skattepolitik, der føres, i sig selv er en vældig spore til at holde tilbage overfor aktionærernes krav og lade den størst mulige del af fortjenesten blive stående i selskabet. Derfor tror jeg i og for sig, at lovens reale betydning er let at overskue. Jeg ser med tilfredshed på, at man nu fra regeringens side giver udtryk for, at man stiler hen imod en afvikling, og vi fra det radikale venstres side vil støtte det foreliggende lovforslag.

Karl M. Andersen: Jeg mente i fjor, at loven om udbyttebegrænsning var illusorisk og overflødig, og jeg kan ikke se, at der i det forløbne år er sket noget, der kan begrunde opretholdelsen af denne lov. Af bemærkningerne til lovforslaget ser jeg, at den højtærede handelsminister selv mener, at de erfaringer, der er indhøstet med hensyn til aktieselskabernes udbyttepolitik i den gældende lovs gyldighedstid, ikke synes at kunne motivere lovens fortsatte opretholdelse. Jeg mener, at denne lov krænger ejendomsretten, og at endnu et afviklingsår for loven er overflødig. Jeg anbefaler, at lade denne lov løbe ud den 31. december i år.

Aksel Larsen: Mit parti mener, at kapitalisterne i høj grad trænger til at få deres udbytte begrænset, men dette bevirker ikke, at vi kan komme i særlig ophidselse over dette lovforslag eller over tanken om at lade det, man kalder udbyttebegrænsning, bortfalde. Det er vor opfattelse, at den udbyttebegrænsning, vi har nu, ikke er nogen reel udbyttebegrænsning, at den, hvis man skulle have lov til at tale her, som folk taler populært her i landet, er en narret, der skal give befolkningen indtryk af, at vi har en udbyttebegrænsning, uden at vi har det i virkeligheden. Vi er for at sige det rent ud revnende ligeglade, om denne lov forlænges et år eller ikke forlænges, og vi vil afholde os fra at stemme.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen fremkom med med hensyn til forbeholdet overfor afviklingstendensen i denne lov, således som